

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

LISTOPAD 2008

č. 9

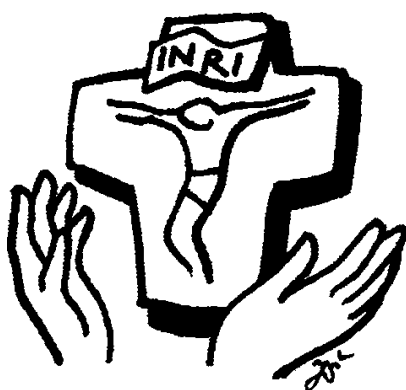
TOUHA PO SVATOSTI

„**T**ěšíte se do nebe?“ otázal jsem se v jednom rozhovoru jistého dědečka. „No jistě, kdo by se tam netěšil. Ale upřímně, kdo by se tam také hrnul? Přece jenom se nám to tady na zemi líbí a už jsme si zvykli. Když on se odtamtud ještě nikdo nevrátil,“ dodal.

Co k tomu říct? Je třeba se utvrzovat v tom, že my, křesťané, máme svou vlast v nebi. „V Kristu nám zazářila naděje, že vstaneme z mrtvých: nevyhnutelnost smrti nás sice skličuje, ale utěšuje nás zaslíbení věčného života; vždyť život těch, kdo v tebe věří, nezaniká, ale ve smrti se naplňuje, a když se rozpadne naše pozemské obydlí, dostaneme u tebe domov věčný.“.....z preface za zemřelé.

Žijeme pro nebe. Pro společenství s živým Bohem, který nás tam také očekává se všemi svatými. To je právě víra, Bůh sám nás ujišťuje o své přítomnosti, o své lásce. On tak jedná. Můžeme vidět jeho konkrétní skutky? Posílá svého jediného Syna Ježíše Krista, aby žil náš život,

aby na sebe vzal naše hříchy, aby nám svou smrtí a vzkříšením umožnil návrat do plného společenství s Bohem. Kdo tomu věří, ten podle toho musí také žít. Když věřím, že mě má někdo rád, nemůže mě to nechat lhotejným. Člověk nutně ve svém životě hledá „štěstí“, jinými slovy žízni po Bohu. S touto žizní se člověk rodí, patří k naší lidské podstatě. Díky lidské svobodě ji člověk může hasit tak, jak sám uzná za vhodné. (staví domy, bazény, zahrady, jezdí luxusními auty). Uhasit jde však jediným způsobem – u Boha, v jeho nekončící lásce. Sv. Ignác z Loyoli radí: „užívejte věci natolik, nakolik vás přibližují k vašemu cíli k Bohu. Všechny tyto věci mají být jen prostředkem, často se však stávají tím

posledním a zaujímají místo, které patří Bohu. Žádná z nich totiž není věčná a nedokáže člověka naplnit. To dosvědčuje třeba svatý Augustin, když vypočítává, kde všude hledal štěstí ve světě. Nakonec ho našel ve svém srdci, když jej otevřel Bohu. „*Pozdě jsem si tě zamiloval, krásu tak dávnou a přece tak novou. Hle, tys byl*

uvnitř, když já jsem byl venku, a tam jsem tě hledal, vrhal jsem se na to krásné, co jsi stvořil, já netvor. Tys byl se mnou, ale já jsem s tebou nebyl. Tys volal, křičel a prorazil mou hluchost; tys zářil, svítil a zahnal mou slepotu; tys vydával vůni a já jsem ji vdechl, a teď dychtím po tobě; okusil jsem, a nyní lačním a žízním; ty ses mne dotkl, a já hořím touhou po tvém pokoji“.

„Představte si, že byste se dotknul vzkříšeného Krista, že byste ho viděl a přesvědčil se na vlastní kůži, že existuje. Znamenalo by to něco pro váš život? Změnil byste něco?“ „No jistě, to bych musel začít žít úplně jinak.“ A o to tady jde. Ten, kdo věří, žije ne pro sebe, ale pro Boha a ve společenství s Bohem. Jinými slovy, žije pro nebe, pro život věčný. Stopy Boží můžeme vidět všude kolem sebe. Co by Bůh měl ještě udělat, aby nás přesvědčil o tom, že je?

Zkusme přijmout jeho slova a žít dle radostné zvěsti, kterou nám přinesl v Ježíši Kristu a budeme nutně vidět ovoce a plody. Strom se pozná podle ovoce, čteme v Písmu.

Víra prvních křesťanů byla opravdová, nefalšovaná. Často zaplacená cenou lidského života. – to ji však činilo opravdu kvalitní. Tam nešlo váhat, říci možná. Vaše slova ať zní ano nebo ne, čteme v Písmu. 17. října jsme slavili v církvi památku sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka. Byl po sv. apoštolu Petrovi a sv. Evodiovi třetím biskupem v syrské Antiochii, po Římě a egyptské Alexandrii, třetím tehdy největším městě. Za vlády císaře Trajána (98-117) byl zatčen a odsouzen, aby byl v Římě předhozen v amfiteátru šelmám. Cestou napsal sedm dopisů. V nich se zrcadlí jeho touha po mučednictví a život církve na počátku 2. století. V listě Římanům píše:

„Píšu všem církvím a všem kladu na srdce, že jdu rád pro Boha na smrt; jen

kdybyste mi v tom nebránili. Zapřísahám vás, abyste mi neprokazovali svou náklonnost v nepravý čas. Nechte mě, ať jsem potravou šelem, protože s jejich pomocí mohu dojít k Bohu: jsem Boží pšenice a až mě zuby šelem rozemelou, budu shledán čistým chlebem Kristovým. Žádné slasti světa ani žádné pozemské království by mi nebyli k ničemu. Zemřít pro Ježíše Krista je pro mě lepší než kralovat nade všemi končinami země. Hledám toho, který pro nás zemřel, toužím po tom, který pro nás vstal z mrtvých. Neměli byste mít v ústech Ježíše Krista, ale srdcem toužit po světě. ...Proste za mě, abych došel cíle. Nepsal jsem vám podle těla, ale podle smýšlení Božího. Půjdu-li na smrt, přáli jste mi; jestliže však nebudu uznán toho hodným, nenáviděli jste mě.“

Bohu nejsme lhostejní. On jedná, on čeká, on volá. Jak zodpovíme my, nechává na nás. Otec Marek z Vranova říká v jednom hesle: myslí si co chceš, dělej si, co chceš, ale pamatuj, že jednou zemřeš a souzen budeš.

Velký španělský spisovatel Lope de Vega ležel na smrtelné posteli. Jeho život se před ním odvíjel jako film: měl velký úspěch a po celý život byl zahrnován potleskem. Více než tisíce divadelními kusy budil nadšení lidí. Žil jen pro úspěch. Neměl by tedy být na konci tak úspěšného života spokojený?

Když se ale přiblížila jeho poslední hodina, viděl věci náhle jinak. Lékař, který ho ošetřoval, mu s obdivem říkal: „Můžete umírat šťastný. Svět na vás nezapomene, vstoupíte do dějin jako velikán.“

„Pane doktore,“ odpověděl umírající, „nyní chápu, že před Bohem je velký ten, kdo má dobré srdce. Jak rád bych teď dal všechn potlesk celého svého života, kdybych mohl udělat jen jediný dobrý skutek navíc.“

o. Pavel Sobotka

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Jan, prorok z Patmosu

Z generální audience Benedikta XVI.

Svatého Jana můžeme v každém případě také nazvat „prorokem z Patmosu“, protože jeho postava se pojí se jménem tohoto ostrova v Egejském moři, kde se podle autobiografického svědectví ocitl jako vyhnanec „pro hlásání Božího slova a pro svědectví o Ježíšovi“ (Zj 1,9). Právě na Patmosu Jan „upadl v den Páně do vytržení“ (Zj 1,10), měl velkolepé vize a slyšel mimořádná poselství, která nemálo ovlivnila dějiny církve a celou západní kulturu. Součástí našeho jazyka se například stala slova z názvu jeho knihy jako apokalypsa, zjevení, jež evokují, i když nesprávně, myšlenku hrozící katastrofy.

Snažíme-li se Knize porozumět, je třeba mít na paměti dramatické zkušenosti sedmi církví v Asii (Efezu, Smyrny, Pergama, Tyatiry, Sard, Filadelfie, Laodicei), které při svém svědectví o Kristu koncem 1. století musely čelit nemalým těžkostem. Jan se k nim obrací s vroucím pastoračním soucítěním s těmito pronásledovanými křesťany, které vybízí, aby vytrvali ve víře a neztotožňovali se s tímto světem. Obsahem knihy je, krátce řečeno, odhalení smyslu lidských dějin, odhalení, jež vychází z Kristovy smrti a vzkříšení. První a základní Janova vize se totiž týká Beránka, který vypadá jako zabitý, a přece stojí vzpřímen před trůnem, kde spočívá samotný Bůh. Jan tím chce především říci

dvě věci: tou první je, že Ježíš, ačkoliv byl zabit násilným aktem a měl by se skácet k zemi, paradoxně stojí vzpřímen na svých nohách, protože svým vzkříšením definitivně přemohl smrt; tou druhou skutečností je to, že sám Ježíš jakožto mrtvý a vzkříšený se nyní plně podílí na královské a spasitelské moci Otcově. Toto je základní vize: Ježíš, Syn Boží, je Beránek, bezbranný, raněný, mrtvý. A přesto se podílí na Boží moci. Má v ruce dějiny světa. Prorok tím chce říci: důvěřujte Ježíši, nemějte strach ze sil, které vás pronásledují. Raněný a mrtvý Beránek vítězí. Následujte Beránka Ježíše, svěťte se Ježíši, jděte jeho cestou, přestože se v tomto světě jeví pouze jako Beránek a vypadá slabý. On je vítěz!

Jedna z ústředních vizí knihy Zjevení ukazuje tohoto Beránka při otevírání knihy zapečetěné sedmi pečeti, jež nikdo nebyl schopen rozlomit. Jan je dokonce ukazován, jak pláče, protože se nenašel nikdo, kdo by byl hoden tu knihu otevřít a číst ji (Zj 5,4). Dějiny zůstávají nerozlušitelné, nepochopitelné. Nikdo je nedokáže číst. Tento Janův pláč nad tak temným tajemstvím dějin zřejmě vyjadřuje zmatek, jenž tehdy prožívaly asijské církve, když Bůh tváří v tvář pronásledování, kterému byly v té době vystaveny, mlčel. Zmatek, v němž můžeme spatřovat i naši reakci na závažné problémy, nepochopení a nepřátelství, jež i dnes v různých částech světa církev zakouší. Jsou to utrpení, která si církev jistě nezaslouží, tak jako si Ježíš nezasloužil trest. Svědčí

však jednak o špatnosti člověka, podléhali svodům zla, a dále o vyšším řízení běhu událostí ze strany Boží.

Ve středu vizí knihy Zjevení stojí velmi výmluvné vize Ženy, která porodí Syna, a s ní související vize Draka, který padá z nebe. Tato Žena představuje Marii, Matku Vykupitele, ale představuje zároveň i celou církev, Boží lid všech dob, církev, jež v každé době s velkou bolestí stále znovu rodí Krista a je stále ohrožována silou Draka. Zdá se bezbrannou a slabou. Zatímco ji pronásleduje a ohrožuje Drak, zakouší však Boží útěchu. A tato Žena nakonec zvítězí. Žena, jež v dějinách trpí, církev, jež je pronásledována, se nakonec ukáže jako nádherná Nevěsta, obraz nového Jeruzaléma.

Z tohoto důvodu je Zjevení Janovo, na jedné straně protkuté neustálými obrazy utrpení a soužení představující temnou tvář skutečnosti, stejně tak prostoupeno častými chvalozpěvy, které představují světlou tvář dějin. Proto zde například čte-

me o nespočetném zástupu volajícím: „Aleluja! Pán, náš Bůh vševládny, se ujal království! Radujme se, jásejme a vzdejme mu čest, neboť nadešla Beránkova svatba, jeho nevěsta se připravila“ (Zj 19,6-7). Stojíme zde před typickým křesťanským paradoxem, podle něhož utrpení není nikdy přijímáno jako poslední slovo, nýbrž je viděno jako přechodný stav na cestě ke štěstí, a dokonce i ono samo je už tajemně vepsáno do radosti, která prýští z naděje. Právě proto Jan, prorok z Patmosu, může svou knihu uzavřít posledním vzdechem chvějícím se úzkostným očekáváním. Vyzývá konečný příchod Pána: „Přijď, Pane Ježíši!“ (Zj 22,20). A tak se spolu se sv. Pavlem, prorokem z Patmosu, s rodícím se křesťanstvím modleme i my: „Přijď, Ježíši! Přijď a proměň svět! Přijď už dnes, ať zvítězí pokoj!“ Amen.

*Přeložil Milan Glaser
(Upravil IJK)*

NĚCO ZNOJEMSKÉ HISTORIE

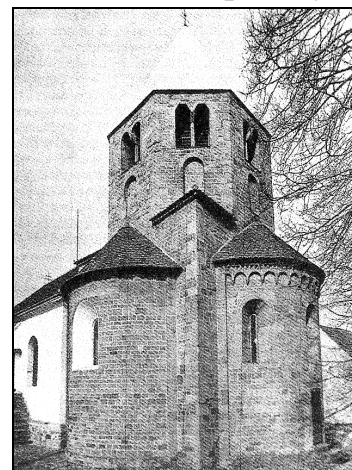
KOSTEL SV. PETRA A PAVLA V ŘEZNOVICÍCH

Románská rotunda v obci Řeznovice – děkanství rosické.

Původní ves Řeznovice byla založena při řece Jihlavce na pomezí znojemského a brněnského úředního knížectví. Osada, dnes nedílná správní část města Ivančice, je ves silničního typu rozložená na svahu, který se sklání k řece Jihlavce. Podélně řazená stavení vystavě

ná podél křivolaké komunikace sledují s odstupem tok řeky. Cesta předělila osadu na tzv. Dolní a Horní ves. V horní části obce, na mírně ostrožně obtékané bezejmenným přítokem stojí románský kostel a fara, postavená na zbytcích bývalého zeměpanského dvorce, který po r. 1140 založil znojemský úřední kníže Konrád II.

Součástí dvorce byl i dnešní kostel. Po likvidaci znojemského údělu kolem r. 1100 byl dvorec opuštěn a zeměpanským zbožím byly obdarovávány církevní instituce. Již před rokem 1252 připadly tak Řeznovice proboštví sv. Hypolita na Hradišti u Znojma, r. 1259 dostaly se do

vlastnictví kláštera cisterciáček v Oslavanech a pozdě ji do majetku templářské komendy v Jamolicích. Po r. 1312 získali díl vsi páni z Lipé, kteří r. 1379 přikoupili zbývající část vsi. Po zániku oslavanského kláštera byly Řeznevice od r. 1538 součástí držitelů oslavanského panství, kteří se však často měnili. Při oslavanském majetku zůstala ves až do zániku patrimoniální správy v 19. století.

Původní řeznovický kostel je románská stavba pocházející z poloviny 12. století. K centrálnímu hranolovému útvaru o straně cca. 6 m se připojují tři půlkruhové apsidy, na čtvrté, západní straně, byla původně přistavena hranolová stavba, ve které byla vlastnická tribuna v patře, která byla přístupna z kostela schodištěm ve zdi.

Hranolová přístavba zanikla koncem 15. století a nahradila ji v 16. století dnešní podélná loď. Střední centrální prostor je zaklenut křížovou klenbou. Na této klenbě je postaven oktogon zvonice.

Její vnější plášť má ve své dolní části mělké niky uzavřené půlkruhovým obloukem. V horní části oktogonu jsou sdružená románská okna se středními sloupky a jednoduchými sedly. Původní zastřešení zvonice bylo v 16. století nahrazeno zděným cihelným jehlanem.

Románská stavba kostela i přes svoji ojedinelost představuje poměrně konzervativní dílo vycházející ze starokřesťanských staveb severní Itálie.

Farní práva získal kostel již ve 13. století (asi před rokem 1276). Dokladem je pozdně románská kamenná křtitelnice dnes uložená v Ivančickém muzeu. Uvnitř kostela se nacházejí také tři figurální náhrobní desky z 16. stol. Vnitřní vybavení kostela je dnes novodobé z pokoncilní doby. V budově fary je dnes řeholní dům sester Blahoslavené Panny Marie Karmelské (karmelitky).

V. Pavlík

CHARITA

Nový Prostor ve Znojmě

Časopis Nový Prostor je distribuován lidmi v sociálně obtížné situaci v ulicích města Znojma, kteří si příjmem z prodeje časopisů hradí své základní životní potřeby (ubytování, jídlo, ošacení). Časopis je prodáván za 40,- Kč, přičemž polovina z této částky slouží pro uhrazení výše zmíněných životních potřeb konkrétních prodejců a druhá polovina částky je příjmem Občanského sdružení Nový Prostor. Zakoupením časopisu nejen podpoříte dobrou věc, ale můžete si přečíst plno zajímavých informací z celého světa.

Prodejce potkáte na těchto místech: Masarykovo náměstí, Horní ná-

městí, Nádraží, Pražská, náměstí Svobody, Vídeňská třída a další.

Výdej časopisů a registrace zájemců o prodej časopisů probíhá v kanceláři Sociální poradenství Oblastní charity Znojmo, ulice Dolní Česká 1, 2. patro. Kontaktní osobou je Bc. Zdeňka Fládrová, tel.: 731 402 782.

*Bc. Zdeňka Fládrová
vedoucí Sociálního poradenství*

5. Charitní ples

Srdečně Vás zveme na již **5. ročník Charitního plesu**, který se koná **29. listopadu 2008 od 20:00 hod v sálu hotelu Dukla**. Výtěžek plesu je určen na **pěči o**

seniory. Připraven je pestrý program, občerstvení a bohatá tombola, ve které je hlavní výhrou diamantový šperk. Další novinkou letošního plesu je přípitek. Nešťastnější návštěvník nalezne ve své skleničce diamant. Přijďte se podívat a podpořit dobrou věc.

Předprodej vstupenek: v kanceláři Oblastní charity Znojmo, Dolní Česká 1, 2. patro **od 13. listopadu.** Cena vstupenky: 190,- Kč v předprodeji, 220,- Kč na místě, informace na tel. 515 220 768

Hledají se Tříkráloví koledníci!!

Pomalu, ale jistě se blíží další ročník **Tříkrálové sbírky.** Všichni kdo mají zájem se jako koledníci aktivně podílet na organizaci sbírky, kontaktujte, prosím, koordinátora pro Znojmo **Ludvíka Miholu,** tel. 736 529 392, 515 220 768 e-mail: dobrovolnici.znojmo@caritas.cz

STALO SE:

Tříkrálové setkání

Dne **10. října 2008** se v obci Rybníky u Moravského Krumlova uskutečnil první ročník **Tříkrálového setkání.** Toto setkání bylo určeno pro tříkrálové koledníky a asistenty z celého Znojemského okresu, kteří každoročně pomáhají Charitě s pořádáním Tříkrálové sbírky.

Díky dlouhodobé a velmi ochotné dobrovolnici paní Lence Ficové z Rybníků, která celou akci připravila a zorganizovala, se měli koledníci na co těšit. Z bohatého programu si každý přišel na své. Setkání se uskutečnilo v kulturním domě, kde po milém uvítání byly představeny jednotlivé skupinky ze širokého okolí, kdy se sešlo 130 koledníků. Na úvod si pro koledníky připravili krásné vystoupení ve formě tanců a zpěvu dětí z mateřské školky. Následovala soutěž o nejlepšího koledníka „Krále cest“, která probíhala po celé obci Rybníky. Koledníci zde využili

svoji hbitost, nápaditost a vědomosti. Na jednotlivých stanovištích plnili různé soutěžní úkoly, za které sbírali body. Vítězem této soutěže se stala skupinka koledníků z Vranova, která nasbírala nejvíce bodů. Výhrou pro ně byla nejen sladká dortová odměna, ale i hlavní cena a to královská koruna. Následovalo hojné a velmi chutné občerstvení, které si pro nás připravily maminky z Rybníků, poté šermířské klání a nesměla pro děti chybět ani diskotéka. Závěr celé akce byl zakončen velkolepou ohňovou šou. O zábavu a dobrou náladu

nebyla nouze, radost a štěstí koledníků byly odměnou pro organizátory

celé této akce.

Tímto bych chtěl velmi poděkovat paní Lence Ficové, která pro nás i pro koledníky připravila tuto zábavnou a velkolepou akci. Svě poděkování bych chtěl směřovat i těm kdo se na celé akci jakkoliv podíleli, ať přípravou nebo obohatili program celé akce. Děkuji i obci Rybníky, za jejich pozvání a přijetí, občanskému sdružení S.P.O.Z.I, sdružení Betlemáři, šermířům a mistrům ohňové šou. Děkuji všem, kteří se akce zúčastnili a koledníkům, kteří svým koledováním pomáhají Charitě pomáhat!

Budu se s Vámi těšit na další Tříkrálové setkání.

Jaká byla dýňová stezka

V pátek **17. října 2008** se konala v Horním parku u Komenského náměstí **Dýňová stezka,** kterou si pro děti připravil Domov pro matky v tísni na Hradišti a dobrovolníci Oblastní charity Zno-

jmo. Tuto akci každoročně pořádá pro děti Charita při příležitosti přivítání podzimu.

Děti se jako každý rok mohly těšit na spoustu krásných vyřezaných dýní, které v temném

parku lemovaly cestu stezky. Nadšení dětí vzrůstalo s úspěchy v soutěžních disciplínách, které v rámci stezky plnily. Odměnou za účast a splnění všech úkolů jim byla hračka v podobě podzimního skřítka

Bubuly. Rodiče se zase v cíli sešli u horkého čaje a koláčů, které napekly maminky z Domova. Vůně perníkových dýní se šířila po celém parku, které si v cíli mohli na upomínku letošní Dýňové stezky zakoupit všichni účastníci.

Poděkování patří dobrovolníkům, kteří pomáhali s přípravou a organizací, dále všem organizátorům, ale i těm, kteří přišli tuto akci podpořit svojí účastí.

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

DOPIS NEMOCNÝM - NEJEN NEMOCNÝM

„Když vytrváte, získáte své životy.“ (Lk 21,19)

Když je člověk delší dobu tělesně nemocný a když musí ležet, zdá se mu každý den dlouhý. A zvláště dlouhé se mu zdají noci, kdy nemůže spát a hlavou mu probíhají různé myšlenky, které ho zneklidňují. Uvědomuje si, co je třeba udělat, zařídit, a uvědomuje si svoji bezmocnost. Stává se příliš citlivým, velmi se musí přemáhat, aby jednal dobře s lidmi, kteří jsou mu blízcí, aby byl schopen se tvářit vlídně na ty, kteří ho přišli navštívit. Je to velký nápor na jeho trpělivost.

K této situaci má nemocný člověk přistupovat na základě rozumové úvahy a má se snažit pochopit, že Bůh chce spasit všechny lidi a všechno, co člověk prožívá, ho má víc přivádět k Němu. Člověk nevidí do Božích plánů, které neodpovídají lidským představám. Snad s odstupem času člověk pochopí, že všechno, co v životě prožil, mělo smysl a vedlo ho k Bohu.

Člověk se musí vzdát svých představ o svém životě, musí přijmout Boží řešení a být přesvědčený, že je to pro jeho osobu nejlepší řešení. Musí Bohu plně důvěřovat a spoléhat na jeho dobrotu.

Každý zná osobu svatého Pavla, který ze všech sil bojoval proti Kristu a proti všem, kteří v něj uvěřili. On na cestě do Damašku tělesně oslepl, aby mohl Krista vidět duchovním pohledem a aby podstatně změnil celý svůj dosavadní život.

Podobně může Bůh vést každého z nás a jeho cesta, kterou chceme jít my, a také hodnocení událostí našeho života, jak je vnímá Bůh, nemusí být shodné s naším. To, co my pokládáme za prohru, On může pokládat za úspěch. K tomu, aby byl člověk schopen přijmout Boží řešení svého života, vyžaduje, aby byl ve své duši skutečně pokorný a aby měl důvěru v Boží dobrotu.

Tělesná nemoc často vede člověka k uzdravení jeho duše. Z toho, co v jeho duši zemřelo, může vyrůst něco, co je hodnotnější a dokonalejší. Taková změna vyžaduje čas a je vlastností většiny lidí, že chtějí, aby se všechno podle jejich představ stalo ihned, aby nemuseli čekat. Takové čekání spojené s utrpením a trvající dlouhou dobu vyžaduje hodně trpělivosti a sebeovládání.

Trpělivost není stav nečinnosti. Být trpělivý vyžaduje vyvíjení velkého úsilí, aby se člověk dokonale ovládal a nebyl

svým jednáním obtížný všem, kdo jsou v jeho blízkosti. Kolem sebe vidíme hodně lidí, kteří se umí ovládat a jsou trpěliví i tehdy, když se musí vyrovnat s něčím, co je pro ně bolestné a těžké. Tak jako se jim dostalo dost pomoci, aby byli schopni se naučit sebeovládání a trpělivosti, dostaneme jí dost i my, ale je nutné spolupracovat s dary, které dostaneme. S Boží pomocí se nám to podaří.

otec J.Šik

UČITELÉ CÍRKVE - 16. stol.

JAN OD KŘÍŽE

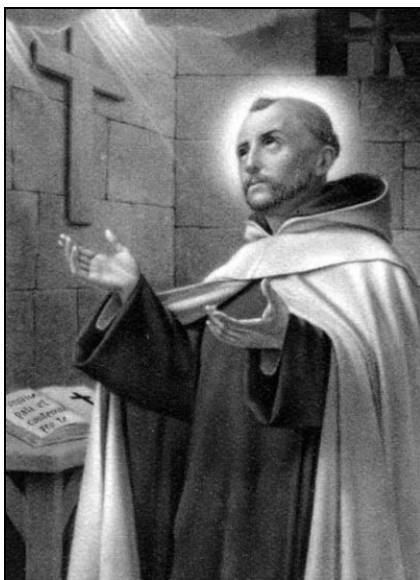
Svátek 14.12.

*Řeholník, mystik, církevní učitel
OCarm*

*Narozen 24.6.1542 ve Fontiveros,
Španělsko; zemřel 14.12.1591 v Ubedě,
Španělsko.*

*Patronem mystiků, teologů-mystiků,
španělských básníků, kontemplativních
osob a kontemplativního života.*

Žil v 16. století ve Španělsku. Původně se jmenoval Jan de Yepes. Ve dvou letech mu zemřel otec. Matka, Jan a ještě dva sourozenci se přestěhovali za lepší práci do Mediny del Campo. Jan později pracoval jako ošetřovatel v nemocnici a zároveň studoval na jezuitské koleji. Když zakladatel nemocnice viděl, jaký má Jan zájem o knihy a o křesťanství, zaplatil mu teologické studium s tím, že bude v jeho nemocnici duchovním.

Jan však viděl svou životní cestu jinak a v jednadvaceti letech vstoupil ke karmelitánům. Brzy se stal knězem. Život v karmelitánském řádu se mu zdál málo přísný a už chtěl přestoupit ke kartuziánům, když se setkal s Terezií z Avily. Ta se sama zabývala zakládáním a reformováním klášterů a nabídla mu, aby zůstal a založil přísnější karmelitánský klášter.

Tak Jan v roce 1568 s ještě jedním druhem založil klášter bosých karmelitánů v Duruelu, kde přijal jméno Jan od Kříže.

Byl dobrým organizátorem. Brzy se o něm rozšířily zprávy a začali přicházet žáci ze všech stran. Za tři roky se Jan stal zpovědníkem v klášteře v Ávile, kde byla Svatá Terezie z Avily právě jmenována převorkou. Po pěti letech jeho služby ho velmi chválila, oceňovala jeho vzdělání, moudrost a velké zku-

šenosti a nazývala ho "nebeským a božským mužem".

Začaly ale růst rozdíly a spory mezi bosými a ostatními karmelitány, které vyústily až v Janovo uvěznění. Ve vězení, kde byl devět měsíců, napsal Jan od Kříže své nejkrásnější mystické básně. Napsal osm písni líčících blaho duše sjednocující se s Bohem - Výstup na horu Karmel. Následovala Temná noc, kde popisuje cestu ke kontemplativní modlitbě přes noc smyslů a noc ducha a Duchovní píseň, která vychází ze starozákonní Písni písní. Dále napsal soubor Pramen lásky žhavý, dopisy a naučné spisy.

Přes mnohá protivenství se však obnova klášterů úspěšně šířila, Jan od Kříže spolu s Terezií z Ávily reformovali nebo založili společně šestnáct ženských a patnáct mužských klášterů. Jeptišky a někteří karmelitáni se ochotně podrobovali přísné řeholi. Zastánci mírnější karmelitánské větve však proti Janu od Kříže neustále brojili, až se jim podařilo zbavit

ho všech hodností v řádu. Byl poslán jako prostý mnich do kláštera v Peñuele. V roce 1591 vážně onemocněl a byl proto přemístěn do kláštera v Ubedě. Tam byl jemu nepřátelsky nakloněný představený, který mu neposkytl téměř žádnou péči a nakládal s ním pohrdavě a krutě. Tři měsíce trpěl Jan v bolestech, než ho konečně vysvobodila smrt. Za dva roky potom byl karmelitánský řád definitivně rozdělen na mírnější větve a na přísnější bosé karmelitány. V roce 1926 jej papež Pius XV. prohlásil církevním učitelem.

*Podle knihy Wilfrida Stinissena
Cesta vnitřní modlitby*

Jan od Kříže je nejlepším, ne-li jediným systematickým teologem mystiky. Jeho hlavní díla tvoří vnitřně skloubenou soustavu, *Výstup na horu Karmel* popisuje aktivní a *Tmavá noc duše* pasivní očišťování duše, *Duchovní zpěv* a *Divoký plamen lásky* hovoří o nejvyšším spojení s Bohem.

ROK SVATÉHO PAVLA - 2008/2009

Pavlovo mládí a vzdělání

Apoštol Pavel, který se narodil v Tarsu v Kilikii (Sk 21,39; 22,3), pocházel z židovské rodiny, jež náležela do Benjamínova kmene (Řím 11,1). Pavlovi rodiče, jak se zdá, patřili do střední společenské vrstvy. Svému synu totiž nepochybně umožnili vzdělání, jak to dosvědčuje úroveň jeho pozdějších listů. V Tarsu se Pavel zřejmě vyučil řemeslu „stanařství“, které později provozoval (srov. Sk 18,3). Lze se domnívat, že toto řemeslo již vykonával

jeho otec. V židovství totiž platilo, že otec měl povinnost učit svého syna jak Tóře, tak také nějakému řemeslu (srov. Tosefta Qid 1,11).

Podle Sk 22,25-29 měl Pavel římské občanství už od narození. To znamená, že zdědil od svých rodičů práva římských občanů. Někdo by však mohl namítnout, že kdyby Pavel skutečně měl římské občanství, zajisté by této výsady využil i v jiných případech. Sám naproti tomu totiž uvádí: „Do žaláře jsem se dostal častěji,

týrání jsem zakusil nad veškerou míru, v nebezpečí smrti jsem se octl častokrát“ (2 Kor 11,23). Zde je třeba ale též dodat, že nejsou známy bližší vedlejší okolnosti těchto uvěznění. Lze i předpokládat, že Pavel chtěl vědomě snášet strádání ve vězeních při svém následování Krista. Je však nutné mít rovněž na paměti, že Pavel během svého působení opakovaně vyjevil touhu vydat se do Říma (srov. Řím 1,13). Odvolání se k císařskému soudu mu takto nakonec zjednálo možnost se tam dostat.

Lze vycházet z předpokladu, že Pavel v přiměřeném věku (tj. 15 až 20 let) absolvoval studium Zákona v Jeruzalémě, aby se tak stal učitelem Zákona. Jeho způsob výkladu Písma tuto skutečnost dosvědčuje. Používá četná pravidla zkušených interpretů Písma, která si osvojil během svého studia. K tomu patří znalost různých midrašim („midraš“ [tj. hledání, pátrání], židovský způsob výkladu Písma tradovaný v rabínských školách): např. o křtu generace na poušti (1 Kor 10, 1n), o spoluputující skále (1 Kor 10,4), o spolupůsobení anděla při předávání Zákona na Sinaji (Gal 3,19), o pronásledování Izáka Izmaelem (Gal 4,29). U Pavla též objevíme židovské pravidlo spojování textu Tóry s textem z Proroků nebo ze Spisů (např. Řím 4,1nn; 9,12n; 10,6nn.19-21). Samozřejmě však nelze na základě těchto pozorování, přiřadit Pavla k určité škole (např. škole Gamaliela I.).

Před studiem v Jeruzalémě prožil Pavel své mládí v Tarsu, jak na to upozorňuje jeho dobrá znalost řečtiny. On sice píše řecky, avšak způsob jeho argumen-

tování, formulace teologie a práce s biblickým textem mají ve značné míře původ v židovství. Vliv helénismu je tedy v Pavlových listech méně zřetelný. Pavel cituje ve svých listech pouze jednou řeckého autora, a to básníka Menandra (342-290 př. Kr.): „Špatné rozhovory kazí dobré mravy“ (1 Kor 15,33 = Thais frg. 218). Ze způsobu Pavlovy práce s Písmem je vidět, jak je mu biblický text dobře znám. Ve svých listech cituje řeckou Bibli, tj. Septuagintu (LXX). Pavel neuvádí Starý zákon kvůli estetickým cílům, ale především proto, aby jeho poselství aktualizoval adresátům svých listů. Starozákonní texty často vytrhuje z jejich kontextu, dává jim nový význam a umísťuje je do nových souvislostí. S touto volností při používání pramenů se setkáváme nejen u Pavla, ale také u jeho současníků. Nakonec si lze všimnout, že když Pavel představuje křesťanské evangelium, nehovoří o tom, co Ježíš sdělil, ale o tom, co Starý zákon „předpovídá“ v souvislosti s hlavním bodem Ježíšova působení, tj. s jeho utrpením, smrtí a zmrtvýchvstáním.

Závěrem je možné konstatovat, že Pavlovy listy jasně dosvědčují, že jejich autor náležel dvěma kulturám, helénismu a židovství, a zároveň zřetelně poukazují na erudici jejich tvůrce, které se mu dostalo v Jeruzalémě (srov. Sk 22,3).

Doc. Petr Mareček

(Katechetický věstník č. 4, šk. Rok 2007/08)

Redakčně kráceno

INFORMACE - bude vás zajímat

Výstava domácích betlémů a vánočních pohlednic

V kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Louce se pořádá ve dnech

30.11.2008 až 11.1.2009 výstava domácích betlémů a vánočních pohlednic. Za-

hájení výstavy se uskuteční v sobotu 29.11. 1.adventním koncertem.

Kdo může na tuto výstavu zapůjčit jakýkoliv betlém, ať ho přinese buď v pátek 28.11. od 18h do kostela sv. Václava nebo ať kontaktuje Antonína Valenu, Melkusova 21, Znojmo, 671 81 na tel: 732 838 875.

Adventní koncerty

V kostele Nanebevzetí P. Marie a sv. Václava v Louce budou v adventní době, vždy v sobotu, tyto adventní koncerty:

29.11. v 17h Adventní koncert – Vokální skupina MOSTY při příležitosti zahájení výstavy betlémů a vánočních pohlednic.

Adventní duchovní obnova manželů

Centrum pro rodinu a sociální péči v Brně nabízí manželským párům „Adventní duchovní obnovu manželů“, jako přípravu na blížící se Vánoce.

Duchovní obnova se uskuteční o víkendu **28. 11.–29. 11. 2008** v rekreačním středisku Drak v Křižanově. Začíná v pátek večer a končí v sobotu večer.

Setkání nabízí manželům prostor k zamyšlení nad svým vztahem k Bohu, k sobě navzájem i ke svým nejbližším. Během duchovní obnovy mohou manželé využít příležitosti ke společné modlitbě, účasti na mši svaté, svátosti smíření nebo osobním rozhovorům s knězem.

Výstava je otevřena vždy v sobotu 14-17h, neděle a svátky 9.30-11.30h a 14-17h, 24. a 31.12. 14-16h, 29. a 30.12. 14-17h. V pondělí až pátek je výstava přístupná jen po dohodě. Během výstavy bude možno zakoupit vánoční pohlednice, betlémy a kalendáře.

6.12. v 18h Varhanní koncert Roberta Huga působícího u Nejsvětějšího Salvátora v Praze

13.12. v 17h Adventní koncert – Slovácký krúžek

20.12. v 17h Koncert mladých hudebníků Znojemska a jejich hostů

Místo konání: Rekreační středisko Drak v Křižanově

Téma: Ženská a mužská spiritualita v manželství – vzájemné přijetí odlišností

Vede: P. Jakub Holík – bývalý vojenský kaplan

Ubytování: manželský pár ve vlastním pokoji; Strava: plná penze; Cena: 840 Kč/pár/pobyt; 940 Kč/pár/pobyt/pokoj se soc. zařízením

Doprava: vlastní

Příhlášky: emailem koordinátorce nebo telefonicky v recepci CRSP:

Telefon: recepce CRSP tel.: 542 21 74 64, 731 40 27 31

E-mail: dana.chaloupkova@centrum.cz

TAJEMNÝ SVĚT VÍRY

Cyklus přednášek a setkání na fakultách Masarykovy univerzity

3. listopadu, 17:00

Právnická fakulta, Veveří 70

Prof. JUDr. Ignác A. Hrdina, DrSc.

Církevní nebo civilní sňatek? – Právní vývoj k obligatorní civilní formě sňatku

10. listopadu, 17:00

Pedagogická fakulta, Poříčí 9

Prof. ThDr. Pavel Ambros, SJ.

Myslet globálně, jednat lokálně - inspirace pontifikátu papeže Benedikta XVI.

Setkání pokračuje studentskou mší sv. v 19.00 hod. v jezuitském kostele.

24. listopadu, 17:00

Fakulta informatiky, Botanická 68a, Posluchárna A107

ThLic. Petr Šikula a Mgr. Petr Handlar

Křesťané na internetu

Setkání pokračuje studentskou mší sv. v 19.00 hod. v jezuitském kostele.

1. prosince, 17:00

Lékařská fakulta, Komenského 2

PhDr. Jeronym Klimeš, Ph.D.

Jaký byl Ježíš člověk? – Psycholog a jeho svědectví o Kristu

8. prosince, 17:00

Fakulta sportovních studií, Bratří Žůrků 5

P. František Lízna, SJ.

Příběh poutníka Evropou – 6 000 km pěšky od západu na východ

Setkání pokračuje mší sv. v 19.00 hod. v jezuitském kostele a následnou debatou tamtéž

9. prosince, 20:00

Representační prostory biskupství, Petrov 2

Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle

Smysl křesťanských Vánoc

15. prosince, 17:00

Přírodovědecká fak., Kotlářská 2, posl. F1

Prof. Dr. Jiří Vácha, DrSc.

Evoluční biologie jablkem sváru i mezi křesťany

SVATÍ A ŠŤASTNÍ

Evangelium před námi nic netají. Otevřeně upozorňuje na to, že člověk v tomto životě ke svému štěstí nutně potřebuje i slzy i bolest, utrpení chudobu a všechno ostatní. To je v našem světě od dosahování lásky přímo neoddělitelné.

Ti, kdo skutečně milují, by dovedli vyprávět, co je to stojí žalu, odříkání, bolesti. Mnoho by o tom mohly říci naše babičky, které se uměly tak beze zbytku vložit do života svých dětí, že si pro sebe nenechaly docela nic. A pověděly by i to, kolik štěstí bývalo v jejich usouzené, stále toužící lásce.

Na takovouto rovinu staví štěstí Kristus. Po tolika zkušenostech minulosti bude i nám vždy víc a víc jasné, že v koncepci štěstí už nemá sobectví žádné šance. Můžeme se jím nanejvýš tak zakuklit do svého malého, dusného prostoru, kde se nám všechno za chvíli stejně znechutí a skončí to strašným nesmyslem, tmou a

prázdností. Jak mizivé šance na přežití má celá tato planeta, pokud se nevrátí ke Kristovu Poselství!

Je samozřejmé, že nový život, v němž bude možné dosáhnout nasycení, aniž by se to člověku znechutilo, aniž by ho to nudilo, je docela jiný než ten náš.

Jde o zcela nové štěstí. To zakusíme a pochopíme teprve potom, až dozrajeme. Už nyní to však v nás vytváří obrovské napětí, které zde na zemi nazýváme životem a štěstím člověka v ustavičném napětí této velké naděje.

Tedy tak je to s dnešním svátkem a evangeliem, které jsme četli. Být šťastný a být svatý – to je skutečně totéž. Jenom že tu na zemi štěstí stejně jako svatost v tom neustávajícím hladu a bolesti teprve jen dosahujeme, zatímco ti, kteří dozráli, dosáhli už opravdu jedno i druhé.

V odumírání zrna je naděje zralého klasu – zralý klas je úrodou odumírání.

J. Porubčan: Každý den s Bohem

INTERVIEW SBOHEM

„Pojď dál,“ řekl Bůh. „Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?“

„Jestli máš čas,“ řekl jsem. Bůh se usmál a odpověděl: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A co se mě vlastně chceš zeptat?“

„Co tě na lidech nejvíc překvapuje?“

Bůh odpověděl: „To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi.“

Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby si vydělali peníze, a pak utrácejí peníze za to, aby dali do pořádku své zdraví.

Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost ani pro budoucnost.

Překvapuje mě, že žijí, jakoby neměli nikdy umřít, a že umírají, jako kdyby nikdy nežili...“

Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli. Pak jsem se zeptal: „Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?“

Bůh se usmál a odpověděl: „Chci, aby poznali, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali.“

Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají.

Chci, aby poznali, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý sám bude souzen sám za sebe, ne v nějaké skupině lidí.

Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně.

Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví.

Chci, aby se naučili odpouštět, odpouštět skutkem.

Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit.

Chci, aby věděli, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí.

Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád.

Chci, aby poznali, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že oni sami musejí odpouštět.“

Chvíli jsem tam seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mě udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mě a mou rodinu dělá. A Bůh odpověděl:

„Kdykoli. Jsem tu 24 hodin denně. Jen se zeptej a já ti odpovím.“

Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

P.S. Předěj tento dopis někomu, na kom ti v životě opravdu záleží. Bůh ti zehnej.

*Smitty, lenigma@excite.com, AOL
screen name: SmittyUncanny*

DUŠIČKY

Dotaz:

Kamarád (evangelík) se mě zeptal, proč vůbec máme dušičky a já mu nebyl tak nějak schopn uspokojivě odpovědět. Nemohli byste mi pomoci?

Odpověď:

Teď nevím přesně, co máte na mysli. Myslíte „Dušičky“ jako den (konkrétně 2. listopadu), kdy se v katolické církvi slaví

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé?
Pokud ano, pak vysvětlení je následující:

K nejstarší křesťanské tradici patřila a patří modlitba za zemřelé. Většinou byla spojena s návštěvou hrobu a slavením bohoslužby. Takto to alespoň praktikovali křesťané v Římě v prvních staletích. Svědčí o tom kromě jiného křesťanská pohřebiště - katakomby - v Římě. Ve výroční den úmrtí se scházeli u hrobu zesnulého a slavili přímo tam eucharistii. Dokonce v některých katakombách najdete malé kamenné sedátko, které „patří“ zesnulému. Plyne to z podstaty křesťanské

víry: člověk smrtí „neumírá“, ale žije dál. A eucharistie je právě spojením minulosti, přítomnosti i budoucnosti. Vždyť Ježíš umřel za předchozí i za budoucí generace.

Toto vzpomínání prvních křesťanů bylo ovšem spíše rodinného rázu. Členové rodiny se modlili za své předky a příbuzné. Později byl stanoven jeden den, kdy se celá církev modlí za zemřelé. Poprvé jej slavili v benediktinském opatství Clunu v Francii roku 998. Odtud se tento zvyk rozšířil do celé církve.

Na otázku odpověděl: P. Mgr. Petr Šikula

ZÍTRA BY JIŽ MOHLO BÝT POZDĚ

Žít víru

Jeden člověk, jenž hledal radu, přišel k mistru Ekehardovi, mnichu ze St. Gallen a duchovnímu básníku (909-973), s dotazem, který člověk je nejdůležitější, která hodina je nejdůležitější a který skutek v životě je nejdůležitější. Mistr Eke-

hard na to odpověděl: „Nejdůležitější člověk je ten, který stojí nyní před tebou, nejdůležitější hodina je nynější hodina a nejdůležitější skutek je skutek lásky, který můžeš nyní vykonat. Zítřka by již mohlo být pozdě“. (*Phil Bosmans*)

Dobré časy

*Často si naříkáme
na zlé časy.*

*Ale časy jsou jen tehdy zlé,
když lidé jsou zlí.*

Dobré časy nespadnou z nebe.

*Dobré časy si můžeme udělat sami,
ale ne penězi a technikou,
nýbrž srdcem a dobrotou.*

Jen dobří lidé dělají dobré časy:

*když se projevuje dobrá vůle,
když mlčí násilí,
když blahobyt je rozdělen všem,
když se lidé snášejí,
když je zde místo pro květinu
a čas pro laskavé slovo.*

*Říká se, že čas jsou peníze
a peníze nerv života,
hnůj na kterém vše roste.*

*To je však lež. Možná největší lež
dvacátého století.*

*Není divu, že tolik lidí sedí v bahně,
u konce s nervy.*

Nenalézají žádnou radost.

*Shánějí se po penězích,
aby si koupili štěstí.*

*Chtějí stále více peněz a nikdy neví,
kdy jich mají dost.*

*Ničí se v neúprosném kolotoči
"čas jsou peníze".*

*Vypni stroj, zastav hodiny,
naplň čas láskou!*

Žij!

Udělej si čas na to nejdůležitější – na Pána – a On ti dá čas na všechno potřebné.
(*Pavel Kosorin*)

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii.
- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé 2. úterý v měsíci ve hřbitovní kapli v Příměticích 30 min **adorace NSO za obyvatele sídliště**; začátek v 15.45 (11.11.2008...)
- Každé úterý v 17 h v Příměticích mše sv..
- Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích mše sv..
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý pátek v 18 h je v Příměticích mše sv..
- Každý pátek v Louce na faře v 19.45 h nešpory, ve 20 h mše sv. s katechezí a mládežnickými zpěvy; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv.
- **V zimním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramotcích posunuty o hodinu dříve v 17.00 h.

PŘIPRAVUJE SE

- 31.10. u sv. Jana Kř. u kapucínů od 15 h příležitost ke sv. zpovědi.
- 1.11. **Všech svatých**: u sv. Mikuláše mše sv. v 9 h; u sv. Kříže u dominikánů v 7 a 18 h; v Příměticích v 9 h ve hřbitovní kapli a po ní modlitba v kryptě; u sv. Václava v Louce v 8 h
- 2.11. **Památka zesnulých** – nedělní bohoslužby; navíc ve 14.30 h mše sv. na hřbitově; u sv. Mikuláše bude přístup na krypta. Modlitba za zemřelé v Kuchařovicích ve 14 h na hřbitově, v Příměticích v 15 h na hřbitově, v Kravsku v 14.30 h na hřbitově, v Mramotcích v 16 h na hřbitově, v Louce v 16 h na hřbitově, v Konicích v 15 h, v Havraníkách v 16 h a Šatově v 17 h, na Hradišti v 15 h na hřbitově. U sv. Kříže v 8 h nebude mše sv. v tradičním dominikánském ritu – bude přeložena na 9.11.
- 2. – 8.11. **oktáv modliteb za zemřelé**; každý den po mši sv. u sv. Jana Kř. pobožnost v kryptě;
- 3.11.-7.11. v Příměticích vždy v 18 h mše sv. ve hřbitovní kapli. Kaple bude osvětlena. Po mši sv. 3.11. bude mod-

- litba v kryptě, která bude tohoto dne po mši sv. zpřístupněna.
- 8.11. – **220. Měsíční pout' v Hl. Mašůvkách:** v 15 h německá mše sv., v 17 h poutní mše sv.; hlavní celebrant o. Stanislav Váša, novokněz kaplan z Telče; Autobus v 16 hod ze Znojma.
  - 9.11. v 8 h u sv. Kříže u dominikánů bude latinská mše sv. v tradičním dominikánském rutu.
  - 9.11. v 10 h v Šatově **poutní mše sv. ke cti sv. Martina;** V Hnanicích a Havranicích mše sv. nebudou – všichni jsou zváni na pout' do Šatova.
  - 16.11. v 15 h v Popicích **měsíční modlitba za víru v pohraničí;** pěší odchází z Kraví hory ve 14 h.
  - 17.11. bude v Louce tradiční mše sv. na památku politických vězňů. Mši sv. bude celebrovat premonstrátský opat z Nové Říše Marian Rudolf Kosík.
  - 28.-30.11. je plánováno ve Vranově nad Dyjí podzimní setkání velehradských poutníků.
  - 29.11. bude v Louce zahájena tradiční výstava domácích betlémů a vánočních pohlednic. Bude zahájena prvním adventním koncertem.
  - 30.11. **1. Adventní neděle** – svěcení adventních věnců; v 16.30 h zahájení Znojemského adventu; v 17.15 h zpívané nešpory v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů.
  - Od 1. prosince začnou v Louce opět **adventní ranní mše sv. – roráty.** Od pondělka do soboty vždy v 6.30 h v kostele v kapli sv. Norberta.

Kurz víry – pokračuje v neděli 9.11. a 23.11. od 18 h do 19.30 h na faře u sv. Mikuláše.

Hradiště sv. Hippolyta

15.-16.11. slavnost **SVĚTLO NA VINICI sv. Anežky Přemyslovny** u příležitosti svátku zakladatelky Řádu křížovníků s červenou hvězdou.

Sobota 15. listopadu

8 – 17 h dobročinný bazar na podporu obnovy kláštera.

14 h zahájení slavnosti žehnání cesty Božího milosrdenství v klášterní zahradě; poté seminář – přednáška P.S.Krátkého, mikulovského probošta „Skutky Božího milosrdenství“. Sestry Kongregace Nejsvětějšího Spasitele přednesou přednášku „Milosrdné skutky v praxi“. V 17.30 h „Koncert pro květy královské“.

Neděle 16. listopadu

8 – 17 h dobročinný bazar.

10 h modlitba růžence

10.30 h slavná mše sv. ke cti sv. Anežky Přemyslovny;

14. h prezentace vín spojená s degustací; ochutnávka bylinných čajů.

Bližší informace na vývěškách.

